

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 1595

Doknr.
834573

Dato
19-03-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 20. februar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 233 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Rosa Lund (EL).

Spørgsmål nr. 233:

"Deler ministeren bekymringen for, at mange voksne med udviklingshandicap i botilbud ikke selv har forudsætninger for at ansøge om hjælp eller for at klage over en afgørelse fra kommunen, samt at mange af disse borgere heller ikke har pårørende til at bistå dem i den forbindelse?"

Svar:

Ja. Vi skal som samfund have et tydeligt blik for, at en stor gruppe mennesker med handicap ikke har hverken familie, pårørende eller venner uden for botilbuddet.

Ifølge servicelovens § 82 gælder en generel omsorgspligt for de sociale myndigheder. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne, der ikke kan tage vare på deres egne interesser. Omsorgspligtens omfang og indhold for den enkelte beror på en konkret og individuel afvejning af hensyn til enkeltes behov for hjælp, selvbestemmelse, sociale tryghed og værdighed.

I forbindelse med, at der iværksættes tiltag er det væsentligt, at vurderingen foretages med udgangspunkt i kendskabet til den enkelte person og dennes funktionsniveau. Det er derfor vigtigt at inddrage pårørende eller andre, der har et nært kendskab til den pågældende, i beslutningsprocessen. Det kan f.eks. være en ægtefælle, samboende, søskende, børn, en værge eller andre, som er i nær kontakt med den pågældende, som kender vedkommende godt, har et nært tilknytningsforhold til den pågældende, og som kan varetage den pågældendes interesser. Kommunen skal derfor påse, om der er andre personer, der kan inddrages i/varetage den pågældendes interesser. Kommunen skal således, jf. servicelovens § 82, stk. 2, være opmærksom på, om der er behov for at bede Familieretshuset om at beskikke en værge. Det gælder f.eks. i de situationer, hvor den pågældende, som følge af den psykiske funktionsnedsættelse, ikke er i stand til at varetage egne interesser.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

